

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1072/2015
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца П.Л. из Ч., чији је пуномоћник Ж.Г., адвокат из Н., против туженог Града Приштине, са седиштем у Грачаници, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац, Грачаница, ради поништаја одлуке и исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4167/14 од 11.02.2015. године, на седници одржаној 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 4167/14 од 11.02.2015. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Основни суд у Нишу, пресудом П1 1412/2012 од 07.07.2014. године, усвојио је као основан тужбени захтев тужиоца, тако што је поништио као незаконита решења туженог Града Приштине у Грачаници број 09-112-3271 од 21.12.2006. године и број 09-112-3276 од 21.12.2006. године (став први изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име штете због мање исплаћене зараде са радног места начелника Управе за образовање које је обављао и премештаја на ниже радно место самосталног стручног сарадника за образовање за период од 01.11.2006. године до 31.12.2008. године, укупан износ од 299.148,69 динара, са законском затезном каматом на одређене месечне износе почев од дана доспелости па до коначне исплате, и да изврши уплату доприноса на одређене новчане износе Фонду за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање (све ближе одређено у ставу другом изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у укупном износу од 486.582,00 динара (став трећи изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 4167/14 од 11.02.2015. године, укинуо је пресуду Основног суда у Нишу П1 1412/12 од 07.07.2014. године, у ставу првом изреке, тако што је одбацио тужбу тужиоца у делу којим је тражио да се пониште као незаконита решења туженог Града Приштине са седиштем у Грачаници број 09-112-3271 од 21.12.2006. године и број 09-112-3276 од 21.12.2006. године (став први изреке). Преиначио је пресуду Основног суда у Нишу П1 1412/12 од 07.07.2014. године, у ставу првом изреке, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене зараде са радног места начелника управе за образовање, које је обављао и премештаја на ниже радно место самосталног стручног сарадника за образовање за период од

01.11.2006. године до 31.12.2008. године, укупан износ од 229.148,69 динара, са законском затезном каматом на одређене месечне износе од дана доспелости па до коначне исплате, и да изврши уплату доприноса на одређене износе Фонду за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање (све ближе одређено у ставу другом изреке). Преиначио је пресуду Основног суда у Нишу П1 1412/12 од 07.07.2014. године, у ставу трећем изреке, тако што је одлучио да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је оценио ревизију тужиоца као дозвољену, на основу одредби члана 403. став 2. тачка 2. и 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. ЗПП и члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У проведеном поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је обављао дужност начелника Градске управе за образовање у Скупштини Града Приштине са седиштем у Грачаници, од 17.08.2006. до 21.12.2006. године, када је оспореним решењем туженог број 09-112-3271 од 21.12.2006. године, разрешен са те дужности, због спајања две управе (Управе за образовање и Управе за екологију) у једну управу и оспореним решењем туженог број 09-112-3276 од 21.12.2006. године, распоређен на радно место самосталног стручног сарадника за образовање при Сектору за образовање, почев од 22.12.2006. године. На наведена оба решења, тужилац је 28.12.2006. године благовремено уложио приговоре, о којима није одлучено. Тужба је 29.01.2007. године достављена суду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је укинуо првостепену пресуду у делу којим се тражи поништај оспорених решења и одбацио тужбу тужиоца, зато што је тужилац приговор против оспорених решења поднео 28.12.2006. године, о чему је тужени био дужан да одлучи у року од 15 дана, тј. до 12.01.2007. године, па како тужени у законском року није одлучио о приговорима, да је тужилац могао у року од наредних 15 дана да поднесе тужбу, односно до 27.01.2007. године, док је тужилац тужбу поднео 29.01.2007. године, два дана после законом прописаног рока, и преиначио првостепену пресуду у делу који се односи на исплату тражених износа на име накнаде штете, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев, зато што основаност овог тужбеног захтева је у зависности од тужбеног захтева за поништај оспорених решења.

Међутим, овакав закључак другостепеног суда за сада се не може прихватити као правилан, због чега су основани ревизијски наводи којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у поступку пред другостепеним судом.

Одредбом члана 104. став 1. ЗПП, је прописано, да поднесак који је везан за рок је благовремен ако је поднет суду пре истека рока. Одредбом става 2. овог члана, да, дан подношења поднеска упућеног суду преко поште, препорученом пошиљком или упућеног телеграфским путем сматра се као дан подношења суду (одредбом члана 107. став 2. Закона о парничном поступку „Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09, 6/11 и 53/13-УС, важећем у време подношења тужбе је било прописано да, дан предаје поднеска упућеног суду преко поште препорученом пошиљком или упућеног телеграфским путем сматра се као дан предаје суду).

Дакле, основани су ревизијски наводи о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка од стране другостепеног суда, којима се указује да другостепени суд није применио одредбу члана 104. став 2. ЗПП и да је тужба поднета посредством поште према потврди о пријему пошиљке (ПТТ 18112 Р од 27.01.07. године, здружене списима у фотокопији под бројем 4/2 и здружене уз ревизију).

У поновном поступку, другостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка, због које је побијана пресуда морала бити укинута, тако што ће узети у обзир наведену потврду о пријему пошиљке од дана 27.01.2007. године, који је дан био у суботу и да је тужба примљена у суду у понедељак 29.01.2007. године, па ценити благовременост тужбе и на основу одредбе члана 106. став 4. раније важаћег Закона о парничном поступку (сада 103. став 4. важећег ЗПП) (ако последњи дан рока пада на државни празник или у недељу, или у други дан када суд не ради, рок истиче протеком првог наредног радног дана) и уз правилну примену материјалног права, донети нову, правилну и закониту одлуку.

Како је укинута побијана пресуда у ставу првом и другом изреке и предмет у том делу враћен другостепеном суду на поновно суђење, то је укинута и одлука о трошковима поступка, с обзиром на то да ће о свим трошковима поступка одлучити у коначној одлуци, у смислу одредбе члана 165. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 415. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**